„A rabbi

A rabbi Izrael legmagasabb rendű szolgálatának végzője, akit a zsidó szólás hajdantól fogva a „helység ura" névvel illetett, ami feltünteti jelentőségét, hogy szellemi fejének és mint élen álló mestert, megkülönböztetett tiszteletre érdemesnek tekintette a zsidóság.
Fontos, a zsidóság életét tartó felelős szolgálatát a rabbi egyéniségének hatásával, munkakörének fáradhatatlan, lendületes betöltésével teljesíti, melynek célja: egészséges, sokrétű megnyilvánulást biztosítani a Tórának, melyet Mózes tanítónktól közvetve vettek át és értelmeztek, terjesztettek a próféták, utánuk a Talmud írástudói és nyomukban ezek szellemi örökösei: a rabbik.
A rabbiság a zsidóság fennmaradásának históriai tényezője volt. Avatottjai ezer éveken át a jelen korig gondviselésszerű munkát fejtettek ki, a „szent" jelzőt megérdemlő tevékenységet, hogy megőrizzék és megtarthassák a Tórát, ami nemcsak könyvet jelentett, a Szentírást, hanem ezen túlmenően fogalmat, eseményt, vallási, erkölcsi erőket, melyeket a rabbik az idők viszonyaihoz bölcsen hozzá alkalmaztak, hogy az azok közt élők javukat találják meg bennük és általuk a vágyat az emberileg elérhető tökéletességre. A rabbi minden korban vezetőnek bizonyult a magasba, a megnemesedés a lelki tisztaság, a világosság felé törő úton, de sohase a mélység alantasságaihoz, veszedelmeihez. A rabbi nem volt mogorva felvigyázója Isten szőllőskertjének, hanem vidám szerelmese a gondjaira bízott birtoknak. (...)
A rabbik közt ezer évek forgatagában tradíció fejlődött ki, melyből csak kevés van a Sulchán Áruch rendelkezéseibe foglalva. A legtöbb, mint érzés és szellem papírra nem vetve él, jellegzetességeket kialakítva. Ebbe a hagyományba tartozik: a színtiszta vallásosság, az erkölcsi fenség, a felmelegedés a zsidó közösség ideáljaiért, a tűrnitudás, a tudomány és műveltség áhítata, tisztelete, rajongás emberi jogokért, szabadságért, hűség a hazához, melynek polgára a zsidó, hitekedvelés, együttérzés a szenvedőkkel, segítőkészség. (...)
Evvel szemben közönségének legelemibb kötelessége, hogy a rabbi szavainak, törekvéseinek megértője, követője legyen, és hogy neki, valamint családjának emberségesen tisztességes, megélhetésre való javadalmazásait biztosítsa, melytől egyszersmind kielégítesse társadalmi kötelességét, kultúrigényét, áldozatkészségét az ínség enyhítésére.

Dr. Büchler Sándor"
(Magyar Izrael, 1938. jan.-márc. 11. old.)

MEGHÍVÓ

a

Rabbik és rebbék
Változatok egy témára

című konferenciára

2001. április 23-24.
ÖKOCENTRUM
(Budapest, VI., Andrássy út 23. I. em.)

A konferencia szervezői:
Yahalom Zsidó Művelődéstörténeti Kutatócsoport
UJS Maimonides Köre
Judaica Alapítvány

A konferencia támogatója:
Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány

2001. április 23. 9.00

Komoróczy Géza:
A rabbi

Haraszti György:
A rabbi történeti alakváltozásai

Staller Tamás:
Gelebtes Denken, vagy a rabbihivatás

Szünet

11.00

Gábor György:
A keresztény rabbi

Rugási Gyula:
A rabbi és a filozófia. Justinos: Párbeszéd a zsidó Tryphonnal

Tatár György:
A harag bölcse: Yeshayahu Leibowitz

Szünet

14.30

Fröhlich Ida:
Kohánim, leviim, mászkilim, rabbim - a papi szerep változásai a qumráni hagyományban

Visi Tamás:
Formális és informális vallási hatalom a második szentély korában

Schweitzer József:
Ortodox, konzervatív-neológ és reform rabbi

Domán István:
A rabbi a megpróbáltatás és a vígság idején

Szünet

16.00

Szántóné Balázs Edit:
Történész rabbik

Götz Eszter:
Csodavárás és valóság között. Rabbi a színpadon

Sándor Tibor:
A rabbi alakja a filmen (munkacím)

2001. április 24. 9.00

Schönberger András:
Az újjáalakult börtönlelkészet a rabbi szemével

Fröhlich Róbert:
Tábori rabbinátus a múltban és a jelenben

Radnóti Zoltán:
A rabbi és a zsinagóga szerepe a legújabb korban

Verő Tamás:
A rabbi szerepe az ifjúság oktatásában

Szünet

11.00

Toronyi Zsuzsanna:
A modern kor kihívásai és a Rabbiság

Hidvégi Máté:
Magyarországi csodarabbik

Köves Slómo:
A lubavicsi rabbi

Bíró Tamás:
"A csillagászat és a geometria csupán köretei a bölcsességnek"? Rabbik és a világi tudományok

Gantner Brigitta Eszter:
A rabbi és a modern ortodoxia. A rabbi funkciójának változása a német "modern ortodoxia" felfogásában (S. R. Hirsch és E. Hildesheimer)